

REDACTOR RESPONSABIL
IUSTIN ARDELEAN.

REDACȚIUNEA :
STRADA-DOMNÉSCĂ (URI-UTCZA 19).

ESE TOT IN A DOUA DUMINECĂ.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an	2 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an	4 fl.
Pe un an	8 fl.

CE-I MAI DULCE?

Avem cărți, literatură,
Noi dicem, că toate-avem :
Ortografică-scriptură
De unde s'o învățăm.

Șcim bon-tonuri și o mie,
Suntem dandy excelenți:
Ca țeranii de-omenie
Nu șcim să fim confidenți.

Libertate și dreptate
Pretutindenii anunțăm:
Pe țeran cu góle spate
Nu ne genăm să-l lăsăm.

Avem fonduri de teatre,
Dar piese nu am fert :
Șorecii-or predă la acte
Mușcele vor dá concert.

Pentru scop de-ajutorare
Tótă iérna noi jucăm :
La sëraci in busunare
Tot golătate aflăm.

In sacra pasivitate
Ne aflăm de mai mulți ani:
La alegeri dicem „frate !“
Cătră unguri și jidani.

Bancheturi cu milióne
Tot anul sərbătorim :
Dar să nu pieră de fóme,
De nime nu ne 'ngrijim.

Cu martiri, in gură mare
Nația să laudă 'n vânt :
O simplă piétră 'nsă nu are
Să insemne-alui mormânt.

Foi, diare-avem destule,
Ca 'ntre ele să se certé :
Când de cértă sunt sătule
Dișpar. (D-nul să le ierte !)

Protestăm cu mic cu mare
Contra legeri șoviniste:
Negândind la-ajutorare,
Ne retragem in liniște.

In toate-avem gură mare,
In nimica rezultat ;
La acea întrebare
Cine-i cauza? — o-am dictat.

Dulce-i nația in tóte,
— Dice de pe divan domnul: —
Dar decât asta nepóte,
Este mult mai dulce... *somnul.*

VULTURUL.

O trăsură din viêtă.

Iancu Cutescu este un tēner de mare șperanță. Tatăl seu, care e proprietar mare, s'a silit să-l crească după recerintele moderne, și deși după gurile réle ale vecinilor, el ar fi un sgârcit de rangul prim, dar totuși, pentru creșcerea fiului seu a sacrificat o mare parte din averea sa.

Ce e drept, Iancu a petrecut prin oraș vr'o 16 ani, dar testimonii n'a trimis tatălui seu nici când. Dar pentru ce să le și trimită, când tatăl seu nu scié nici ceti nici serié. (Dar întrebarea întrebărilor eră : că de unde să le trimită ?)

In decurs de 16-ani Iancu învățase tóte apucăturile orașenilor. Bani ce-i capătă dela tatăl seu, abé i-sé ajungéu căteva țile și pentru acea eră silit să-și câștige și alte isvóre de câștig. Și fiind-că a trăit in oraș atáta vreme, a învățat tóte, câte se recer, că cineva să póta fi numit „om de traiu.“ Cunoșcé tótă cultura modernă, care o șcim că stă : in a face lucruri nemoderne, adeca a măsurá stradele de-alungul și a vísitá tóte birturile. Să pricepé minunat la curtenit și la lingușit, și in asta să esprimă ađi culmea pretensiunilor societății moderne. . . .

In țilele trecute sedé el posomorit pe divan in chilia pentru care de cinci luni n'a solvit nici un crucer. Șé cugetá

și el la datoriiile, care ca om modern, a trebuit să le facă și fantasă despre țilele carii le petrecuse cu atáta ușurătate.

Negreșit, că la omul tēner, datoriiile îi aminteșce amorul. Aceste dóuă lucruri, intocmai așá de tare nu se pot despărți de olaltă, precum nu poți despărți eguilibrul Ungariei de Wekerle.

Se temé, că găzdărița îl va arunca din chilie pe stradă, croitorul îi va luá veștmintele, iar șusterul nu-i va mai cărpi ghețele.

Meditând el astfel asupra deșertaciunii.or lumeșci, bate cineva la ușă.

„Intră!“ dișe el cu frică.

In tótă splendórea lui se arátă „șusterul“ la ușă.

„Ce bine-i?“ — întrebá Iancu șovâind.

„Să fie cu iertare, am venit după bani, că până acuma țiam făcut 5 pärechi de ghețe și nu m-ai plătit nimic !“

„N'ai grijă, că țilele aceste capét bani de acasă, și ți-oi plati tot până la un crucer.“

„Eu vreu banii, că de 1 an mă țeni cu vorbe șáci, și nu-mi mai plăteșci nimic. Altcum voi fi silit, să fac arétare la“ . . .

„Taci, méi ! nu me mânia, că n'a fi bine de tine ; nu capéți banii până-i lumea !“

„Atunci sum silit să scriu la tatăl d-tale, seu merg la județ.“

„Scii ce! Ai tu vre-o calfă, frumos de statură și om priceput?“

„Am, dar eu vreau banii!“

Trimite-mi calfa aici, și-mi dau cuvântul de onoare, că pe seară vei capătă banii.“

Șusterul plecă cătră casă.

Preste câte-va minute, iară bate cineva la ușă.

„Intră!“ — țice Iancu.

Eră calfa de șuster. Imbrăcat elegant, cu mânuși și cu cilindrul în mână se închină plin de respect înaintea Iancului.

Iancu îi șoptește câteva cuvinte, și plecă cu el pe stradă. Ajungând înaintea locuinții unui oficiant mai înalt, se opresc. Iancu mai șoptește ceva calfei, și intră împreună cu el în lăuntru.

„Am onoare, d-omnă, de a vă recomanda pe d-nul Petru Sintescu, mare proprietar din comuna X.“ Apoi îl recomandă și la d-șore și la domnul casei.

Calfa începe a curteni din toate puterile domnișoarelor, iar Iancul nostru rămâne cu d-omnă.

Îi spune d-omnei, că Petru a venit să-i pețescă feta cea mai mare, pentru-că în zilele trecute a vedut-o prin oraș și-i amorisat într-înșea până'n creșcet.

D-omnă îndată poruncește fetei celei mai mari, să se pună la pian și să începă a cântă, ca să delecteze pe d-nul Sintescu.

D-omnă casei s'a folosit de ocaziunea aceea, că Sintescu vorbind cu Iancu, a întrebat fata, că place-i de Sintescu? La răspunsul afirmativ al acesteia, fața d-omnei strălucia de bucurie.

Însă Iancu, iară lasă pe Sintescu și se apropie de d-omnă. Îi laudă calitățile lui Sintescu și îl înalță până la al 7-lea ceriu. După toate aceste, scose un cambiu din busumar și rugă pe d-omnă, să binevoiescă a vorbi cu d-nul casei, că acela se-l gireze. Căci el merită atâta, pentru veselia, ce li-a adus-o la casă. D-omnă se învoi, și Iancu capătă în seara aceea 1000 fl.

* * *

Măne-ți trimise d-omnei următoarea epistolă: „Pre stimată d-omnă! Di Sintescu s'ar simți foarte fericit, decă ar pot deveni ginerile d-v-ștră . . . El este șusterul meu.“ — — —

Și află de bine, să nu se mai arate în orașul acela.

VĒNTURĂ.

IN ȘPITAL.

Medicul: Câți morți avem astăzi?

Servitorul: Nouă, d-nule medic.

Medicul: Cum așa, că eu am scris medicina pentru 10 morboși?

Servitorul: Așa-i d-nule medic, dar unul dintre ei nu o-au folosit-o.

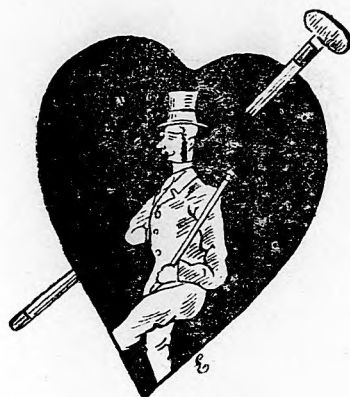
La poștă.

— Dapoi d-ta iară ești aci? Că numai în clipita asta ți-am iumanuat epistola ce o ai capatat-o dela fecior.

— Așa-i d-nule poștamester, dar aceea m-o smulsă vântul din mâni chiar când mergem cu ea la d-nul notar să m-o cetescă, mă rog dară să-mi dai alta, că d-nul poștamester și se are destule, apoi de aceea voiu avé grijă mai bine.

D-nul Dr URZICĂ.

(Despre lumea modernă.)

După dreptul canonic, preotul r. catolic este de valorea unei femei, dar cu deosebirea aceea, că nu-i iertat nici să se însore, nici să fie mamă.

*

V-vocea femeilor este în tocmai tonului violei; este plăcută — până la un timp.

*

Acuma sum convins, că femeia este o roșă ghimp-osa — 'mi țice un oficier din regimentul Strumpfbande.

— Cum așa? — 'l într-eb eu.

— Au nu veți d-nule Urzică — 'mi răspunde el — că totă 'mi este sgheriată fața? . . .

*

Femeile, în genere, se pot asemăna pamântului. Cele t-nerere formeză clima ce ferbinte, iar cele b-etr-ene — Siberia.

— Eu îmi fac alta observațiune — 'mi țice odată un iurist — deși-ți aprob părerea d-nule Urzică. Femeile, în genere, se pot asemăna pamântului. Ele încă formeză un corp magnetic, cu două poluri. Cele t-nerere formeză polul atragător, iar cele b-etr-ene — polul respingător.

O, d-nule iurist — îi răspund — de multe ori formeză și cele b-etr-ene polul atragător — decă li plină punga.

*

Ce mai frumoșă cor-ona a femeilor, se eșplică prin — valuta ce nouă.

*

Cel mai artificios cuptor este femeia, a căreia foc se iveșce în inimă și isbucneșce — prin ochi.

*

Acest cuptor artificios totuși nu-și p-ote cășcigă patent, de-orece de multe ori te pripește — fără de a te și încălzi.

Unul după altul.

— Veți vecine, 'mi peri boul cel sur, Lomba.

— Ai, vai, chiar că mare pagubă ai! Așă perim toți din lumea asta, unul după altul!

Acusă nemeritată.

— Aşa, dragă bărbate, tot in crişmă! De lucru nu-ţi pasă, numai gâtului s-e faci destul! Apoi nu-mirare, că n'ai bani când îmi trebuie mie pe rochie, decă-i plăteşti tot prin crişme.

— Nu o merit eu acusa acésta, muiere deşartă, că şi acuma tocmai pentru acea mă dă crişmarul pe uşă-afară, pentru-că nu i-am plătit.

MONSTRONOMIE.

Kártye kotunyáská-gyin Orágyie gyáics gyelá Kotunováros in ziua foszolásului gyi geld şi gye furázsz.

Drázi mneyi párinéz!

Hápt akumá gíngyem lá voi kánd luái poptyi-ruş sze vá botyez kártyá ásztá in káre vá áduk la tudomaş ká io ám kapátát kártyá dumnyevóosztá in káre mnyácz szkrisz ká cseucsile mái tácz nyo kárát haréle csele gyi pui gye gáiná şi ká ácz foszt kám betyezsz şi io ám foszt táre betyág mái alaltáieri ká

la zsock la Potyká mo gyeotyet átáriteye szluzsnyiká. Mnyácz mái szkrisz ká pá lá noi táre máre kaldurá eszte şi gyertaceşéjá nu vre szá kreáská kolompírú şi tentyu şi páics aşa kaldurá máre íf gye gángyeşty kái kamikulá gyicseşéjá ferbintye şi má táre tyem ká o vinyi kolerá akár fomitye şátuncs o hhi vái sámár gye minye gyi o ptyeri kányile domnului hodnozs in kolere gyáicseşéjá ká atuncsá csár má foituięştye domnu hodnozs. Mnyácz mái szkrisz ká pá dumnyetá táiká mái ká nu tyor bágát in tyemnyiczá gyertese ái vrut -ze furi átáriteye orták lá gyiczálu mnyeu esel kácsor totuş megiş mái gyegyemult kánd ám foszt io prunk in dragá voie ai putut furá csár csáj vrut ká nu czo ávut nyime baiu şi grizsé no dá pá vremile ále nyics no foszt atáczza zsándari şi buktári şi hoiducs da hhiábá ká lá omu esel szárák şi gyominyie tát báí o ávut şi tát réu io foszt şi pá pretyinu mnyeu esel bun pá Nuczu tođori párászki kokánului in cseje szep-tamáńá kánd o vrut szé fure gyelá átáriteye kofáriczá gyiu ptyiácz strimflu ku bányii lo kişerluit un háiduk lá kászá oráşului şesi máiká háiduku eselá káre tyo dusz pá dumnyetá iará aklo gyiptese ai vëndut in ptyiácz óuá klocsitye şi burecz gyi csei bolunz şapu tyo rámásztit in lontru pá dóuá zile. Mnyácz mái szkrisz ká szo inkregyinczát Flare mnye ku heteşu poptyi gyin Nozсорid, no káklo nu io hhi lá ie nyics un drák ká popá eselá íf om táre gye trábá şapu lyo mái dá una altá. numa totuş megiş nui Flare gye ominyie ká ma laszá ie pá minye gyi tát, dá nui nyics o hhibá ká io inká ám áics álesz una káre szo ieu gyi muiere ku káre ám zsockát táre mult lá Potyka şi káre mnyo dát mie bányi pá szub mászá ka szá plátyeszki io contáu la gelner ka szá numi hhie nyics un ptyik gyi ruşinye.

Szá vá szkriu ákumá un ujság máre ágyiká aceiá ká un popá frumosz rumínyeszki gyáicse táre táre binye szo mulátuit Mnyerkuri szárá lángá Potyká in birtu lu Kárgli. io lám vázut gyin Potyká şi io zisz czigányii máinántye gyicsele rumányeşty gyikáre sze kágye lá ómenyii csei gyi ominyie, un czigánok szpurkát lá faczá io zisz ku o trimbiczá ruzsinyitá tumná lá uretye şim páreá ká kreştye dirimá in minye vazánd ká szé petrecse rumányeştye intrá nyiştie ungurocs cse eráu áklo numá nu mult o czinut bukuriá me ká gyintrodátá vázui ká szá szkólá domnu párintye gyipá láviczá şi ziszá kátrá czigány: Menyik inen magok ezigány o fene gyegyí meg tinkedet mit huzolsz níkem olá nóta vagy huzik magyar nóta vagy semisem. Şápu incsepurá czigányi lá gyicsele ungu-reşcs şi domnu párintye aşa szá inszufleciszá gyi lelkesedişu esel máre gye gyintrodátá beu bruderşoft ku un ungurok şi szo szárutát ku iel. No, vázind io lukru ácselá, gyelok ám gángyit ká gyin ásztá popá pánái lume şi világ no hhi vlágyiká şi áşá mo kákkát grreáczá gyi tát turnánd mám dusz pánán csetátye. Ásász unyii ómeny, náí cse le fácsé ká ku szilá nyime nui pótye fácsé sze hhie rumány agyevárácz.

Vá mái szkriu ká ám foszt áku și lá szfinezire gyi gráu lá Kotonaváros și nustyu kum dá pákum véd io ápu áics ísz mái invéczácz ómenyii ká pá lá noi ká áics o kántát domnu párinnye Prohodu lá szfinezire, io ášá sesù ká pá lá noi nui ášá obicseit.

Pákum ám mái áuzit io ápu fikurátorü vo dát in per lá szkáunu vármegyei gyipt óricse kozáláu gyi luher, gyi nu vácز bágát inká pá nyime gyi fiškároș vinyicz áicse lá máriászá domnu fiškároș Kizsdöme akár la Popkoriolán ká áištye ísz táre buny fiškároș și ku áištye ícz mnyirui peru batár gyi nu ícz ave nyics un ptyik gye gyireptátye. Gye nu Ńtyicz ungye Ńegye átuncs vá szpun io ágyiká Ńesi dumnyetá táiká ungye íi kászá gye vármegye cseiá ku robii kum sze nu Ńesi ká fosztái dumnyetá iutyisz áklo gyesztul, no Ńapu gyelá kászá vármegyei tye du in zsosz pá uliczá poptyilor cselor álbi ungye Ńegye și omu ácselá gyi vigreháitáu káre szamáňá pá átáricse csumá akár sztrigoi și gye káre ám fuzsit io ášá táre kánd o foszt gyo foglálit lá noi ortanyile, no apú ákló pasztá drum gyelá poștárie Ńegye domnu fiškároș Kizsdöme káre tye pótye szkótye táiká drágá și gyelá szpínzárátori. Máriászá domnu Popkoriolán Ńegye mái pasztá drum gyelá kászá orásului in kőszoku csel máre álu Tyiszá Kálmán, híhtz buny dará și merzsecz lá áištye gyi vreez binye.

Ám áicse un pretyen táre bun pá domnu káprár Máté Gyuri kárei áicse lá noi fráibilig. ám áuzit gyin iel ká pászároiu gyáics vre sze deie un szák gye gálbeny tisztelety lá ácese já kárii io Ńesi fáese mái bunye mincsunyi pá számá ujšágului. vai dómnye, óre gye ungye áre iel atáczá gálbeny, bágszámá io kápátát gyelá domnu párintye Toja gyin Eskületü ká ácselá o áflát o káldáre gyi gálbeny. Apucsemá frigurile gye nu și io iáš Ńtyi lui minczí gyesztule gyert gálbenyii ácese já, numá má gátá ká nu Ńesù punye binye pá poptyiruš.

Ákú má száturái gyi szkrisz lá kártye ká má usztenyii. numá ficzbuny Ńim mái trimityecz átáritye pok unsz binye gyin lontru ká iará o ápukát a má muștráli réu domnu Ńtrázsamestyer ptyicsei ungyiele gyi pá gyezsetye și kreáškái kreášká in vérvu kápului kálá kokoșu noszt.

Beifuss! Ruht!

Ákú mái rámúnyecz și voi szénátoși și ku voie gye trábá și nu tát gíngyicz atáta la minye ká mi zsináu ká gyipt ácese já má gyiszász k tátá naptýá ášá gyi réu tát ku drácsi. Vá mái poftyeszk áfárá gyi áceszte cse vi leám inširát și plekácsunye gyi ominyie și vizzuri kurátye și vóie buná și szénátátye la szurdu iordanului și lá íszaku csulului și lá náná Marina linyi lui piczuku zorinki drenyii. Ńápu sze válduiášká dumnyezo ku tácz ku tácz. dómnye dómnye réu má mái pot dure Ńelyile.

Vászáliká

vitéz gye infanterist bokoncsosz in regementu lu József fiherczeg in Kotonaváros.

FÜRTE ISTET.

— Tate-lében, sě spune io la thine una tēplare cum focut io petrecera maroc astezi theminață la casă dela domnule Blaukelesz et comp. de sě petrecut tóte societatea.

— No, spune Dolfi-lében!

— Am dat io ciuimeliturá și care nu Ńciut fost gháci, acela pus la mine in busunar una ban.

— Ce ciuimeliturá prunca meu?

— Am trebat ce acela: capu negri, crumoz galbēn, pițiorele verde, și tot este vunetá? — Tunci gháciť unu pa paropleé, altu pe pupeza, — și tunci odatá đis Morit̃ Schweinbraten che iel Ńci: ace'á esthe Regița lu domnule árēndaș Ńlaime, che iel vėđut pe iel la Ńabet che purtat chulap negru, nafram galbēn și hainelá vunet. — D'apoi verde pițior? — intrėbai io. — „Esthe drept, acela nu fost la iel“ — Morit̃.

— Nă, dapo' ghicit cineva ciuvelitura?
 — Ba, numa p'atit tot careva mie una ban ș'apu
 tunci trebară dela mine ce esthe acela?
 — Și tu ce spus?
 — Pus una ban tot pe rind dela unu busunar
 la celalalt și dīs, că: nici io nu șcie.
 — Sehr gut! thare bine ai focut!

SVADĂ ȘI SFAT.

(Poesie ilustrată.)

Un unit cam șod la fire,
 Nu scia cum să se mire
 D'orientalii carii fac
 In continuu la bălac !?

„Nu șciu deu eu cum să fie,
 Asta nu pôte 'n vecie;
 De lipsă-i a ne lovi
 In capuri ca bibolii!“

D'alta parte-un oriental
 Cugetă fundamental:
 „Totu-și nu pôte să fie
 Cu uniții pretinie !

Ar fi bine a ne pune
 Să ne batem de minune,
 Pânăcând p'unul sēu altul
 De milă l'a duce dracul!“

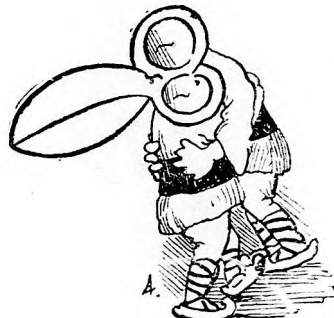
Ambii stau și se fălesc,
 La „Philippi“ se 'ntălnesc:
 „Tulvai! Brum-brum! Na și na!
 Să șci care-i legea ta!“

Și se bat mereu in veci,
 Ca și doi năuci berbeci,
 Fără de-a se cugetă
 Că de bine nu vor dá.

Diminătă până 'n zori
 Sboră Vulturul din nuori,
 Și vede pe frații sēi
 Cam se muștră ei pe ei.

„Hohó!“ — dīce — „Ce-i acuma?
 Până când va durá gluma?
 Porunca mea ascultați,
 Dați mână, vē sērutați !

Au nu șciți că Dumneșeu
 Nu-i ajută, vē spun — deu !
 La care 'n continuu bate
 Pe propriul seu frate ?!

Fiți buni dar și m' ascultați:
 Dați mână și vē 'npăcați;
 Și in tôte — veți vedé —
 Resultat bun veți avé!

Unde-i unul nu-i potere
 La nevoi și la dorere,
 Unde-s doi poterea creșce
 Și pe dușman (!) țī-l croieșce.

VULTURUL.

D-nul profesor Dr Spaimă.

Earna numai melciul locuiește în chilie neincălzită.

Din cartea acésta nu voiesc a vă aduce citațiuni, deóre ce nu se potrivesc cătră exemplu, iar de alta parte nici nu sunt în ea citațiuni.

Desemnați-mi paméntul în marimea lui naturală, pe tablă!

Lucrurile inchipuite nu se pot însurá.

Est bellum bellam bellis bellare puellis — acésta este o glumă vechié scrisă în hexametru, care numai atunci vi se cade să o pricepeți, decât depuneți matura.

Dreptatea de multe ori trebuie îmbrăcată în vestmânt pompos, ca să fie mai plăcută ochilor. Romanii cei vechi încă erau convinși despre acésta, și tocmai pentru acéa desemnau pe deița Iustitia îmbrăcată în costumul Evei.

Materialiștii cei mai serioși numai atâta desclînire fac între animalele cele sêlbatece și între ómeni, că cele de'ntăiu mănca carnea fripă, pânacând ultimii o mănca nefriptă.

Dintr'acéste apoi poteți pricepe, că pragmatica-sanctio tuturor femeilor născute din casa habsburgică le dá dreptul de a fi bărbați.

Decă se și scólă sórele odată cu luna, dar nici odată n'au norocire de a se culca la olaltă.

Vaporul nu i altceva, decât apă uscată.

Plóua nu este altceva, decât un nor, care trage pe mórte.

Profesorul: Rog pe d-nul inspector, că să binevoiască a pune pruncului acestuia atare întrebare despre vulpe; despre aceia și va răspunde chiar și pe dos, dar despre altul animal nu ști nimica,

Inspectorul: No, fiule Petre, ce ști despre om?

Petru: Sémănă cu cânele. Animal sugător, cu códa stufosă și cu pěr puțin pe spate.

LIBERTATEA NÓSTRĂ.

Trăim zile plăcute
Sub cerul cest senin;
Și bém la mii și sute
Pocale de pelin.

Când noi ridicăm tonul
De grele suferințe:
Primim spre vindecare
Balsamul de temnițe.
De ȓici: „Naționalismul
E lucru de onor!“
Iadată ai dé aface
Cu domnul procuror.
Ș apoi de su-țeni încă
Drépta-ți aserțiune:
Te duce „porcolabul“,
Te face de minune.

Sé ridicăm la scóle?
— În statul poliglot
E-un mare sacrilegiu —
Ungurii-așa socot.
Dar nici preste acele
Puține ce avem,
Fără de unguri
Dispune nu potem.
Jidanul, al lor frate
(În bine nu'n necaz.)
El póte ca să-și facă
În Peșta chiar gymnaz.

Ungur nou de cincî pițule
Tot mereu se bate 'n piept;
În veci strigă 'n gură mare:
Că e cive „după drept!“

Blând popor, ce în virtute
Din seclii a strălucit,
Aȓi privit este în țară-i
De un simplu „parvenit.“

Libertatea nóstră este
O apă minerală,
De-o gustăm viața 'ntrégă
Ni-acră și amară.

I. HORA.

Nenorocire.

Venişă odată țiganul Cula dintr'alt sat la domnul părinte X. din Tolomei, și desperat începî a povesti d-nului părinte, că i-a murit muieraa, dar' fiind-că in satul lor nu-i preot gr. oriental, să facă bine și să concedă, ca să-o ingrópe popa cel unit de acolo.

Domnul părinte nici la un cas nu să 'nvoi ca să-o ingrópe alt popă. Va merge el însuși cu căruța.

— Ba încă nici chelșig n'am sfințite domnule părinte pe sēma bietului mort!

No, apoi și pe spese i-a dat domnul părinte un floren.

Dar însă când ajunsē d-nul părinte in satul țiganului ca să ingrópe, Cula, căruia numai florenul i-a fost trebuit, nū eră nicăiri. Își luasē catrafusele cu muiere și cu zlot cu tot.

Peste trei săptămâni îl intălni d-nul părinte in tērg la Șiria :

— No, Culă, tu m'ai înșelat pe mine!

— Vai, domnuie sfințite! Cum să nū, când am pățit așa mare nenorocire! Pe când ajunsēi acasă dela d-nul părinte, iară a inviēt afurisita cea de muiere!

Vers de amor.

Intr'o diuă astă-vară
Cercai cartea funduară,
Și la numele-ți găsi
Mii de holde . . . clasa 'ntăi.

Iar eu in acea-și ți
Incepui a-ți curteni,
Și de-atuncia te iubesc,
Martor 'mi-e Domnul cecese.

Diua mē 'ubēți cu zimbirea,
Nóptea 'n vis cu fericirea
Ce in mine o simțesc,
Când holdele-ți stăpănesc.

Fă-mi fericirea depli ă
Și-mi promite a ta mână
Cu dominiu-ți dinpreună,
— După moda cé străbună.

Décă mâna-ți e promisă
Te 'ncunjur scumpă Elisă:
Barem cambii îmi girează
Și inima-mi liberează.

AMORESCU.

Din cele țișē de Saphir.

(Prelucrate de Don Prisăcan.)

I.

— Pentru ce e mórtea cel mai bun medic ?

— Petru-că numai o vizită ți face.

II.

— Ce deosebire este intr'un poet dramatic și intr'un medic ?

— Poetul dramatic inainte de tóte își are scheletul și numai după aceea urmăză prelucrarea, iar medicul își are prima óră manuarea și numai după aceea scheletul.

III.

— Pentru ce sunt intrē medici și chirurși și doctori, pânăcând iuristii-s numai doctori ai iustiției ?

— Deóre-ce doctorii iustiției știu tăiă și vīne, ba chiar și a detrage sângele prin cucurbitule.

IV.

— Óre pentru ce umblă medicii și advocații mai tot in negru imbrăcați ?

— Deóre-ce jălesc ómenii omoriți de ei.

V.

Când a inpreunat creatorul corpul cu sufletul, le-a dat in staffirung trei mobile: *capul*, *inima* și *stomacul*. Și dupăcum și le-a arangiat omul aceste mobile, îl poți cunoșce și pe el însuși. Stomacul îi stă mai aprópe de inimă ca capul. Stomacul și l'a așēdat sub acoperemēt și așa tot anul nu are lipsă de plouar, pânăce bietul cap îi este spălat in tot mómētul, *aci de ómeni, aci de ceriș*.

VI.

Décă intrē ómeni apare un geniu. *o cometă*, tot omul devine un *telescop*, care pe de-o parte îi măreșce petele, iar de alta parte îi micșorēză punctele de lucire.

VII.

Intr'adevēr credeți-mi, că cu inima mai ușor ai poté guverna lumea decât cu capul, deóre-ce capului îi trebuie supunere, pânăcând inima numai urmată trebuie.

VIII.

Ca să fim fericiți, avem lipsă numai de două lucruri *gole* și de două *pline*, anume : de *inimă* și de *cap gol*, de *stomac* și *portofoliu* plin.

IX.

Cutareva umblând odată într'un oraș a ajuns înaintea unei argintării, unde bătéu faurii argintul, care de abé gema sub bătăile ciocanului ; după aceea a ajuns înaintea unei aurării, unde aurul așa gema de iacet, încât de abé se auđia ; in fine ajunsé naintea unei făurarii, unde ferul numai ce urlá sub bătăturile bărostului. Atunci întrebá omul de fer : Cum de tu urlí mai tare de lovituri decât argintul și aurul, macarcă pe ei mai tare îi dóre decât pe tine, fiind mai nobili și mai scumpi decât tine ?

Da — respunsé ferul chinuit — mai tare mă dóre pe mine ca pe argint séu aur, căci pânăcând ei se bat de cătră străini, adeca de cătră ciocanul cel de fer, eu is bătut de fratele meu, căci e fer care mă chinuieșce, și acésta mă dóre.

SCHMÜLE INVATĂ ȘI SĚ PROCOPSEȘCE.

Schmüle-lében ! Ai grijă ! Decât mâne un iepure, mai bine ađi pielea de pe el.

*

Fi cu minte, și nu the lăsá sedus de codicele penal, che acela sthé la noi într'ajutor, fiind fěchut de Csemegi-lében.

*

Dache tu fi luat la miliție și mergi la batalie, atunci nici chind sé nu imbréci pe tine chimeșca, che póte vei fi nimerit de atare plumb și-ți va face daună și pagubhe in ea.

*

Nici chind sé nu mészuri palincă curată la bieții de țérani, ci amestecă-o bine cu apă, pentru-că alcoholul le póte strică fórte in sinětate.

+

Dache voieșci sé te insori, pețeșce pe domnișóra

Blindman Fani, che ea esthe orb și nu te vede de dragosthe.

*

Fi convins despre acea, che dache tu țini tóte aceste sfaturi, atunci eu așa de thare the voiu iubi, ca și măgarul pe mîndele seu. Schmüle invată !

După morb.

Bărbatul : No veđi dragă, har Domnului că am ieșit din bóla de apă și iară mă simțesc sěnătos.

Muiera : Așa đeu dragă. Dar acuma ce sé fac eu cu haina cé négră de doliv, macar-că așa de bine-mi stătea ?

In zori de điuă.

— Spune-mi frate Ilie, óre luna se vede acolo, ori sórele ?

— Mě iartă frate Ilisie, đar' nu șciu nici eu, deóre-ce nu sum născut d-aici.

In școlă.

Inspectorul : (țենénd marama la nas.) D-vóstra, d-nule invěțător nici când nu *aerisați* aici.

Invěțătorul : Ba dá, d-nule iuspector, *cu toții*.

Cine șcie.

— Maică, mergem noi pe véră la România ?
 — Nu șciu dragă. Intrébă de tatăl těu, dane-o bani pe acea sémă *din busunar* ?
 — Taică, merge-om pe véră la România ?
 — Nu șciu dragă. Intrébă de Ergerberger, dane-o bani pe acea sémă *in busunar* ?

Noutăți de mare interes.

În gimnasiul sasăsc din orașul X. s'au ținut examenele de maturitate. Guvernul magiar s'e foarte îmbucură de succesul strălucit, decând a introdus limba de propunere magiară într'acest gimnasiu. S'au insinuat la examen 30 de studenți, dintr'ei 6 inși au repășit, 12 inși au bucat cu majoritate de voturi, iar 12 inși au cădut cu unanimitate în secundă.

Dómna contesă de Pace, înainte de ce a plecat din Cernăuți, s'a cumpărat o șcățulă de poșomodrom, avënd speranță, că în Viena iară va avé lucru cu atare *mustelă*.

Avem onóre a invitá cu tótă plăcerea pe toți ténerii iubitori de dans la *maidul* ce s'e va arangia la 31. Februarie st. n. a. c. în Gletscherani (ettul Sgriburiș — Siberia.)

Onorații óspeți sunt rogați, că în ziua amintită s'a se adune cu toți pe vârful muntelui dela Șiria, deóre-ce de-acolo va fi plecarea *cu naia*.

Despre bucăți gustuósé și vinuri escelente magiare, s'e va îngriji d-nul Moldovan, crișmar în Cluj.

Ofertele marimósé s'e vor aduná pentru chișdedovuri și se vor gita pe calea jurnalului „*Ungaria*.”

Damele sunt rogate a s'e presenta în costumuri foarte subțire, ca s'e nu asude tare. *Adam Maialescu* m. p. președinte. *Dr Gyuszi Aleg-si-ici* m. p. vicepreședinte. *Ispas Malaiescu* m. p. secretar. *NB*: Dică-lile de joc le va trage musica țigánescă din Iosașel, sub conducerea primașului V. Bogdány.

Șcire personală, *Vasalica* cotună împărătescă din Oradea-mare a sosit cu trenul accelerat în comuna Șimand, unde a fost invitat pe prând la domnul părinte D. Deacolo va merge maideparte spre a visita armata și fortareța din Soimoș, iar de acolo la cetatea din Dezna, unde va fi primit cu triumf de cătră d-nul notar dela Prajest, care n'a fost „*tauglich*” la miliție.

TELEGRAMS.

Roma. 2. Iunie 1892. Papa de aici a distins pe părintele r. catolic Irimie Hirean, *trădus*: Torma Jeremiás, *născut*: Boglutiú — pentru-că acesta neputându-s'e împacă cu rasul barbei, ș-a lăsat-o s'e crească — cu ordul mare de sopen al barbirilor din Syracuse, și l-a donat cu un brieu fără simcéuă, asigurându-l totodată, că dupa mórte va deveni de președinte al mumiilor din museul Vaticanului.

Zimbru. 3. Iunie 1892. Crișmarul Marton d'aici anunță, că horinca lui întrece pe tóte celelalte horinci, avënd esenția Duchului-Sfânt, deóre-ce Molitvelnicul d-nului părinte nu mai puțin de trei s'eptămâni a stat de-asupra hardăului.

Vorada. 4. Iunie 1892. Proprietarul de aici ș-a câștigat merite mari pe terenul Geografiei, adeca a constatat, că Vorada tocmai așa de departe e de Londra, ca și Londra de Vorada, — și că cultura lui așa de departe cade de cultura modernă, ca și Micalaca de Lucéfár.

O VORBĂ SERIOȘĂ.

5 GALBENI PREMIU!!

Subscrisa redacțiune, voind de o parte a inavuți literatura noastră, iar de alta parte a dá impuls cultivaților respectivi: prin acésta eserie concurs pentru satira, séu umorescul ce'i mai bun, pe lângă următoarele condițiuni:

a) Obiectul s'e fie scos din viața socială séu politică a noastră, fie însă cât de obiectiv și de c întindere nu pré amplă.

b) Manuscriptele s'a se trimită la subscrisa redacțiune până la 1/13. Iulie a. c. adaus fiind și un plic conțênător de numele autcrului.

Manuscriptele s'e vor censurá prin o comisie alésă dintre români de aici, și plicul desfăcëndusé, s'e va inmanuá premiul pe calea s'a.

Oradea-Mare 17/20 Mai. 1892.

REDACTIUNEA „VULTURULUI.”

POȘTA REDACȚIUNEI.

Domnilor abonenți. Sunteți rogați, — că decumva v'e lipsește atare număr din „Vulturul” — s'e binevoiti a ne aduce acésta la cunoșciință, spre a-l v'e espedá numai decát. — **A. C.** (Sajtény.) Ne iértá, dar noi nu unei persóne, ci unei societăți și anume: „Tinerimei studiósé române dela theologia din Ungvar” am dat fóia. Astfel, în decursul ferilor sistám trimiteria fóiei pentru sus numita societate, și nu o vom trimite până cu începutul lunei Septemvre. Salutare! — **I. H.** (C. M.) Da ce-i d-nule? Te-ai supérat pe noi? — Salutare! — **G. S.** (Sela—Macedonia) Am primit! Mulțamită și salutare! — **I. M.** Nu șcim ce póte fi, de nici acuma nu am primit respunsul. V'e rogám dará, pune-ți lenea în cui și epistóla pe poștă. Închinéciune mare și plecáciune bună! — **A. A.** Nu fi șovinist, ci fi om drept decát voiești a fi numérat întré români cei adevérați. Un astfel de articlu nu-l putem folosi la nimica. L'am aruncá în foc, dar ne temem, că și focul s'ar stinge de așa prostii. Pre lângă tóte aceste, te rogám cu tótă loyaltatea, fii bun, și nu ne mai face incomoditate. — **I. V.** (Șiria) Scrie-ne ceva despre unele-altele stări de pe acolo. Salutare! — **V. A.** Nu te jálbi nóuă. Au noi suntem de viná că d-ta nu te-ai născut craiu, iar cănele d-tale ministru președinte?

Journale si reviste

carti,

☞ circulare, reclame, placate ☜

și

libele pentru cancelarii

și

altele aici neamintite tiparitari se pot procura

cu pretiu foarte moderat

la

TIPOGRAFIA A SOCIETATII PE ACTII

„SZIGLIGETI“ in ORADEA-MARE.

(Strada principală, in edificiul „Széchenyi“).

☞ Materie de veștinte femeșci din matasă ☜

după moda ce mai nouă precum și materie de spălat din

cretton-, tolie-, satin-, zephir-, si de missier,

tot felul de materii pentru

vestminte femeșci și bărbateșci, maideparte pânuri fine de postav, si tot felul de țeseturi de casă se află in neguțetoria lui

IOSIF KUNZ & Comp.

lif. de curtea cos. și reg.

in Oradea-Mare, (Piața „Szt.-László“).

care firmă se adresază cu totă onorea către m. on. public român, recomandându-și sus amintitele obiecte.

☞ Pânuri de probă și tarife se trimit ☜

spre pofta ori-și caruia gratis și francate.

DUTKAY ȘI UFERBACH

neguțator.e de specialități
Oradea-mare (Olosig, piața Bémer)
lângă podul cel mic.

Recomandă mult on. public depositul
lor mare de
tee, rum și tot feluri de vinuri
interne și esterne,
precum și de

Cognacuri franceze

și
m a g i a r e,
mai departe cea mai fină cafee de

Jamaica, Cuba, Ceylon, Java
și
Mocca

in prețuri foarte moderate.

Recomandă totodată și bureți polonezi
și tot felul de cașuri.

INTERESANT!

Cine a mai auzit de o așa lesnătate în haine, ca și la *Ignátz Stern* (neguțator de haine pe strada Arborelui-verde, Zöldfa-uteza.)

Renumita neguțatorie de haine voeșce atrage atențiunea publicului român asupra sa, și vinde hainele ca și când le-ar da de po-mană.

Deci, pentru sprijinirea cea bună și recomandă subscrișul depositul seu mare de ori și ce pânuri și de tot feluri de înbrăcăminte bărbatești seu pruncești.

cu totă stîma

Ignátz Stern
neguțator da haine în Nagyvárad,
(Zöldfa-uteza).

Otel și cafenea

Am onórea a înșciință onorab. public din Biharia și Oradea-Mare, că am închiriat pe mai mulți ani otelul Bucsányi, numit:

„Otel National“

Oradea mare, strada Grădinei,
cu 12 odăi pentru óspeți, cu cafenea și restaurațiune de veră și de iernă,
pe care le-am arangiat conform trebuințelor moderne.
Mulțumind on. public de încrederea cu care m'a onorat timp de mai mulți ani, li cer spiriginul și 'in viitor, servindu-i și de-acuma nainte beuturi bune,
bere Dreher de cea mai alésă calitate,
vinuri curate și mîncări gustuóse.

Serv umillt

IOSIF SCHÜCH,

arëndatorul „Otelului National.“

10-10

Iuón Weitzer

societate pe acții spre fabricarea de
maschine, wagone și alte inștrumente
de fer in
A R A D.

Iși recomandă m. on public ser-
vițiul seu in pregătirea
OBIECTELOR DE FER VĚRSAT
spre ori și ce scop; primeșce pre-
gătirea a ori și ce feliu de scule
vĚrsate din fer séu alte metale. Pri-
meșce maidepartea pregătirea

MAȘINELOR INTREGI,
precum a mașinelor **economice, sil-
vanistice** etc.

Reparațiunea **locomotivelor și loco-
mobilelor** încă o primeșce.

Tarife și alte tipărituri referitóre
la acest lucru, spre pofta ori-și că-
ruia sé trămite numai decât gratis,
și francat.